

ներով, ու բոլոր քովի ծառերուն վը-
րայ չուք կընէ : Փայտը օղակ օղակ
է . մէջտեղը կակուղ ծուծ ունի թել
թել . ասիկայ կըհանեն մէջէն , ու
փայտը այլ և այլ խողովակներ ու ջը-
րանցքներ կըշինեն , որ գետնի տակ
թաղուելով ալ խիստ կըկարծրանան
ու գրեթէ երկաթ կըդառնան : Առե-
քային պտուղը ձիթապտղի կընմանի ,
բայց չուտուիր : Դառին մէջտեղէն
դէպ 'ի վեր երկնցած կանկառի՝ պէս
բան մը կըլլայ գլանածե՝ երկու ոտ-
նաչափ բարձր , ձեռքի չափ հաստ .
ասիկայ թերթ թերթ է , դրսի թեր-
թերը կանանց են , ետքը կուգայ կա-
պուտը , կարմիրը , վարդագոյնը , ու
երթալով կըճերմըկնան ինչուան մէջ
տեղի ցողունը՝ որ թէ հումե թէ ե-
փած կուտուի , և շագանակի² կամ
կանկառի համունի : Ա կտորը թէ որ
ծառին վրայէն կտրես , ծառը մէկէն
կըզորնայ . և սակայն շատ անգամ
մարդկանց ձեռքը առաջ կերթայ 50,
60 տարեկան ծառը ասանկով չորսը-
նելու՝ միայն իրենց որկորին համար .
ուստի քանի կերթայ՝ աս ծառին
տեսակն ալպակսելու վրայ է :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԴԱՏՏՈՄԱԿՈՒԹԻՒՆ

Աշմարիդ որդեսիրութիւնը ինչպէս պէտի
էրենայ դաստիարակութեան մէջ :

Ա Տ. Ք. Խ. Խ. Թէ որ մէյմը աշխարհք
պտըտինք և ամէն ծնողաց տուած կըր-
թութիւնները դիտենք , կըթութէն
կերպը չգիտցող ծնողքներն ու դաս-
տիարակները կըտեսնենք որ ընդհան-
րապէս երկու ներհակ կարծիք բաժ-
նուած են , ու մտքերնին դրեր են
թէ անանկով իրենց տղաքը կըսի-
րեն : Ա էկ կողմինը կըմտածէ որ տը-

¹ Էնիդար :² Քեռանէ :

ղայ ըսածդ բանաւոր է , յօժարու-
թիւններ ունի , կամք ունի , փառա-
սիրութիւն ունի , հանգստառութիւն
ուզելը բնական է տղուն . ասանկ
մտածելով՝ կըսէ իր մտքին մէջ . աս
բաներս տղուս սրտին մէջ Աստուած
դրեր է . ես ի՞նչ իրաւամք իրմէ պի-
տի առնեմու չթողում որ գործածէ .
ուստի թող կուտայ որ տղան ամէն
իր ուզածը ընէ : Ա էկալ կողմինն ալ
տեսնելով դիմացիններուն բռնած
Ճամբան , և թէ անանկով ինչպէս տը-
ղաքը իրենք իրենց գլխուն մնացած՝
կաւրուին , կըսկսի անոր ներհակը
մտածել . իրաւ է թէ Աստուած հո-
գւոյ կատարելութիւններով զարդա-
րեր է տղաս , կըսէ . բայց որովհետեւ
ինքինքը կառավարել չգիտեր , անոր
համար պէտք չէ որ անոր ձեռքը թո-
ղում իր կարողութիւնները , այլ ա-
մէնն ալ ես կառնեմ և ուզածիս պէս
գործածել կուտամանոր՝ ինչուան որ
սորվի շիտակ բանեցընելու Ճամբան :
Ա սկսի տղուն հրամայել . ասանկ
ըրէ , անանկ ըրէ , պատճառը մի գիտ-
նար . ինչ որ կըսեմ՝ ան ըրէ . քեզի
ընել միայն կիմնայ . ես կուզեմ , ես
կապըսպրեմ , դուն կատարէ . կամք
մի ունենար . խօսիլ , հարցընել քեզի
չիյնար . միաքդ եկածները ամէնն
ալ ովինչ են . միայն մտիկ ըրէ , և լը-
սածդ գործէ : Ասանկով կարծէ թէ
իր մտածելը՝ իր կամքը պիտի փո-
խադրէ տղուն սրտին մէջ . իբր թէ
ինքը իր տղուն նոր հոգի պիտի ստեղ-
ծէ : Ասանկ Ճամբաններով առջինին
տղան անսանձ անկարգ կըմեծնայ ,
իսկ երկրորդինը կատաղի :

Ա արդս բոյսի կընմանի . հունտը
երք կըցանես՝ Աստուած անոր տուեր
է կարողութիւն , իրեն պատշաճ ար-
մատը , Ճիւղը , տերեւը , ծաղիկը , պը-
տուղն ունենալ . միայն մարդս պա-
հապան պէտք է կենայ ու հոգայ :
Հայց թէ որ հունտը ցանես ինչ և իցէ
գետնի վրայ՝ առանց դիտելու թէ
ինչ տեսակ հող կըսիրէ ան տունկը ,
և թողուս որ ինքնիրեն մեծնայ վա-

սակարխոտերու մէջ, թէպէտև բոյսն իր տեսակը կըպահէ և կուզէ իր պըտուղը բերել, բայց առանց ինամքի մնալով՝ ուժով չըուսնիր, անպիտան ձիւղեր կունենայ, կամ խոտերէն կըխղդուի, կամ ցամաքութէն կըչորնայ: Ի՞սոր ներհակ, թէ որ աղէկ ըլլայ ըսելով՝ քու ուզած ժամանակդ, քու սիրած տեղդ բոյսը տանիս տնկես, ինքն արե կուզէ՝ դու կրակով տաքցընես, արմատին ջուր տալու տեղը՝ ազնիւ եղ լեցընես, և իր տերեներն ու ձիւղերը՝ ծաղիկը և պտուղը քու ուզած ձեւերովդ ուզես բուսցընել. դր խնձորի ծառը՝ ուզես որ թուզի տերե ունենայ, վեր բարձրանալու տեղը՝ գետնի վրայ տարածուի, պտուղները ձիւղերուն վրայ ցրուած կենալուն տեղը՝ արմատին վրայ ամէնը մէկտեղ դիզուած բուսնին. ասոնք ըլլալու բաներ են: Տես որ բոյսը կամք չունի, հոգի չունի, բայց Ի՞ստուած իրեն ինչ բնութիւն որ տուեր է՝ ան կըպահէ. բայց թէ որ բոլորովին ինքիրեն թողուս, վսասակարներէն զգուշանալ չգիտեր, կանպիտանանայ: Ի՞նդհակառակն, թէ որ առանց դիտելու իր բնութինը՝ քու ուզած կերպովդ ուզես հոգալ, բոլորովին կըչորնայ: Ի՞նչ յայտնի եղաւ որ երկու տեսակ ծնողքներուն ալ ըրածը վնասակար է. մանաւանդ երկրորդինը: Ուրեմն որպէս զի ծնողք ու դաստիարակները աւելի պարզ և որոշ իմանան ընելիքնին, և ձմմարիտ սիրով սիրեն իրենց որդիքը, պէտք է որ պարտիզպանի մը օրինակին հետեին. ինչ որ ան կընէ ազնիւ տունկերուն, նոյնը պէտք է ընեն ծնողք իրենց որդւոցը:

Դարձիր մէյմը նայէ պարտիզպանի մը որ իր պարտեզին մէջ ունի զանազան ազնիւ ծաղիկներ. ուղելով զանոնք բանի բերել, շատցընել, ինչ հոգ կընէ, ինչ վարպետութիւններ կըբանեցընէ անդադար ամէն օր, հողերը փորել, ձիւղերը կտրտել, ատենին պատուաստել, տա-

քէն ու ցրտէն զգուշանալ. շատ արել կայրէ, շատ շուքը կըտըկարացընէ, ջուրը կըլըխկեցընէ, ցամաքութիւնը կըչորցընէ. ո՞ր մէկը ըսեմ. անանկ որ չգիտցողը կըյուսահատի, կըթողու, կըդադրի: Ա արպետ պարտիզպանն ալ իրաւ է թէ մեծ հոգ ունի և աշխատանք. բայց միթէ տրտնջալով կընէ, կամ կընեղանայ. մանաւանդ թէ այնչափ մեծ զուարձութիւն կիմանայ բոյսերուն պտուղներուն ածելուն, և ծաղիկներուն անոյշ հոտերովը պարտէզը զարդարելուն վրայ, որ ամէն աշխատանքը և հոգը իրեն զբօսանք կերենայ, ու ամէն մէկ բոյսին իր ուզածին պէս ածելուն վրայ կընայի կըմըխիթարուի: Հոգալ չգիտցողին ալ յուսահատութիւնը չէ թէ աշխատանքէն փախչելու համար է, այլ աշխատելու կերպը չգիտնալուն, ու իր աշխատանքովը բոյսերը աղոտորցընելու զուարձութիւնը ունենալ չկարենալուն համար: Այդէ նիւթական տունկը այդչափ հոգ կըպահանջէ, և այդչափ ալ կըզուարձացընէ հոգացողը, հապա որչափ աւելի հոգ, աշխատանք, մտածմունք, ջանք, զգուշութիւն և մտադրութիւն կըպահանջն զուի բանական տունկերուն, անմահ երկնից դրախտին ծաղկըներուն պրտուղներուն այսինքն տղոց վրայ, և որչափ աւելի մեծ զուարձութիւն է, հօր և մօր և դաստիարակի, թէ որ տեսնեն տղաքը կըթուած իրենց քրտինքով ու խնամքովը: Ուստի պէտք է որ ծնողք կտրձութիւնը ձեռք առնեն, ջանան ամէն մըտազրութեամք, մէկ կողմանէ սորվելու հետ ըլլան աս սքանչելի արհեստի ճամբաները, մէկալ կողմանէ ալ սորվածնին 'ի գործ դնելով ձեռք զարնեն կըթելու իրենց տղաքը, իրենց աշխատանացը համեմատ զուարձութիւնը վայելելու. որուն համը չեն գիտեր քանի որ կըթել չեն սկսած:

Ծնողք պէտք է նախ գիտնան թէ տղայ ըսածդ ունի կամք, խելք, յօ-

ժարութիւն, հետաքրքրութի, փառասիրութիւն. ասոնցմով պիտի հասնի իրեն վախճանին : Կուգայ աշխարհը, բայց չգիտեր թէ ինչ բանի պիտի գործածէ աս կարողութիւններս, ինչ բանի ետևէ ըլլայ որ սրբտին փափաքը լեցուի, որ հոգին հանգչի միմիթարուի . անոր համար պէտք է իրեն մէկ հոգացող առաջնորդ մը, որուն ետևէն երթայ, տեսած բաները ծուռ չդատէ, առարկաներուն դրսի տեսքէն չխարուի : Ասէ առաջնորդէն ու իմանայ . նախ ինքզինքը ձանձնայ ու իրեն ստեղծողը, ետքը տեսած ստեղծուածները . և իմանայ իր սրտին յօժարութիւններուն վախճանը : Մսով կիմացուի որ ծնողք մեծ ջանք պիտի ունենան իրենց զաւկըները խրատելու, չարէն զգուշացընելու, և 'ի բարին յորդորելու : Ի՞այց աս խրատ տալը բաւական չէ . բարի օրինակ ալ տալու է . մանաւանդ թէ խօսքով խրատելէն առաջ գործքով պէտք է խրատել . վասըն զի թէպէտ տղան լսելով պատճառները՝ կիմանայ շիտակը, ու կըսկըսի կամքով և փափաքով անոր ետևէն երթալ, բայց լսածները կըսաղդատէ ուրիշներուն ըրածին հետ, մանաւանդ իր առաջնորդին, իր ծնողացը . երբոր տեսնէ որ իրենց տուած խրատին իրենք չեն հետևիր, կըսկըսի տարակուսիլ ու մոլորիլ . միտքը մէյմը իր կիրքերուն վրայ կըդարձնէ, ու կըզգայ որ անոնք իր լսած խրատներուն դէմ կըդրդեն զինքը . կըդառնայ կընայի մէյմըն ալ իր ծնողաց բռնած ճամբուն վրայ, որ անոնք ալ գործքով իր կիրքերուն ըսածը կըհաստատեն, ան ատեն անոնց խօսքը կըմոռնայ, կամուրիշ կերպով կըմեկնէ, ու անոնց ըրած գործոց ու իր կրիցը անխիղջետևէն կերթայ: Ուրեմն ծնողք և դաստիարակներ անատենը ճշմարիտ սիրով կըսիրեն իրենց զաւկըները՝ երբոր ամէն աշխատանք յանձ առնեն զանոնք խրատելու նախ բարի օրինակով, ետքը

խելացի ու անուշ խրատներով: Ուրիշ ատեն առիթ կունենանք ասոնց վրայ ալ զատ խօսելու :

ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ



Ո՞եղու պահելու Հրայ :

Վաս կամքիչ մեղու պահելը տեղւոյդ յարմարութենէն կախուած է. թէ որ դաշտային է երկիրդ, կամ պտղի ծառերով կամ ծաղկաբեր բոյսերով ու ծաղկի պարտէզներով լեցուն, կընաս ինչուան հարիւր գունդ մեղու պահել մէկտեղ. և որչափ շատ ըլլան հոտաւէտ ծաղկըները՝ այնչափ ազնիւ կըլլայ մեղը: Խակ թէ որ երկիրդ այգիներով ու ցորենի արտերով լեցուն է, ու դաշտերը կամ ծառերը խիստ քիչ են, շատ մեղու չես կընար պահել, բայց եթէ մասնաւոր ծառեր տնկես մօտերը. ինչպէս կաղնի, կնձնի¹, նոճի², եղեին³, և ուրիշ անուշահոտ ծաղիկ տուող ծառեր . կըտոր մը տեղալ դաշտի պէս պէտք է թողուս, ու մէջը ցանես առուոյտ⁴, եղերդ, և ուրիշ հոտաւէտ բոյսեր . զոր օրինակ ծոթրին⁵, լաւանտա, կաքաւախոտ⁶, ռոզմարին⁷, և ասոնց նմանները :

Ո՞եղուներուն փեթակը⁸ շատ տեսակ ու շատ ձեւ կընայ ըլլաւ ու ձեին աղէկութենէն ալ շատ օգուտ կելլէ: Ո՞եկտեսակը յարդէ կամ ուռիի Ճիւ-

¹ Գարս աղամ :

² Եծամ :

³ Սուրբ օթու:

⁴ Քեւլիկ օթու:

⁵ Պիպերինա:

⁶ Առը Գօշնը: